

Posudek na bakalářskou práci

Mgr. Tomáš Pavlů, Mnichovská dohoda,
Plzeň 2013, 70 s. + přílohy

Předloženou práci autor rozdělil do deseti částí, včetně předmluvy, závěru, cizojazyčného shrnutí, seznamu použité literatury i příloh. Hlavní část pak tvoří šest kapitol, dále dělených na podkapitoly. Postupně pojednávají o vzniku ČSR a přijetí jeho ústavy, o mezinárodním postavení ČSR, o jeho vývoji v letech 1929 až 1937, o mezinárodní situaci ve stejných letech, o vývoji sudetoněmecké otázky po roce 1937 a o mnichovské konferenci a jejích následcích.

Práce je psána velmi čtivým slohem a přes občasné přelety, zčásti způsobené pravděpodobně funkcí automatických oprav programu MS Word, i slušnou gramatikou. Pokud jde o věcný obsah, je nutno konstatovat, že ač se autor snaží se o komplexní pohled na pojednávanou problematiku, má práce v tomto ohledu jisté mezery. Obsah práce neodpovídá jejímu zadání, ve kterém se čtenáři slibuje, že autor bude porovnávat podklady pro její platnost nebo neplatnost a to i z pohledu současného mezinárodního práva, přičemž ji bude konfrontovat i s dobovými mezinárodními smlouvami. Práce se však zabývá převážně souvisejícími skutečnostmi a in media res směřuje jen na s. 55 – 64 a i to jen povrchně.

Klíčová část práce, která se týká mezinárodněprávního zhodnocení dohody, respektive její platnosti, na s. 61 – 64 je zpracována bez opory v literatuře či pramenech, bez zhodnocení dobových názorů a jejich utváření. Postrádáme zde diskusi vedenou během války i po ní ohledně kontinuity a diskontinuity ČSR, přehled argumentů jednotlivých názorových proudů apod. Celkově práce působí dojmem, že autor ji pečlivě rozpracoval, ale vzhledem k chronologickému postupu pak na konci neměl čas či prostor pro zpracování hlavní části. Podal tak relativně zdařilý stručný nástin událostí, které Mnichovské dohodě předcházely, ale jejím následkům (a to zejména z právního pohledu) se již věnoval výrazně méně.

Poznámkový aparát užitý v práci je poněkud chudý. Na cca 65 stranách vlastního textu autor užívá jen 47 poznámek, přičemž na zdroje odkazuje pouze v případě přímých citací. Pokud jde o užití prameny a literaturu, autor čerpá převážně z odborné knižní produkce. Postrádáme zde však k tématu existující

relativně rozsáhlou právníckou literaturu, se kterou autor bohužel nepracoval (například práce V. Pavlíčka, J. Tesaře a V. Kopala, případně také J. Harny, M. Dvořáka, B. Čelakovského a S. Zdobinského). Pro poznání problematiky neplatnosti Mnichovské dohody jsou pak zásadní dobové názory obsažené například v pracích H. Kelsena, R. Cassina, Q. Wrighta, E. Táborského, L. Vošty, J. Kojeckého či R. Beckmanna. Z nejnovější literatury zde velmi citelně absentuje práce J. Kuklíka, J. Němečka a J. Šebka „Dlouhé stíny Mnichova“. Kritérium autorova třídění použité literatury na primární a sekundární zdroje není příliš jasné.

Práci i přes uvedené připomínky vzhledem k celkové formální úrovni zpracování připouštím k obhajobě a v případě úspěšné obhajoby navrhuji hodnotit známkou dobře.

Témata k obhajobě:

Platnost či neplatnost Mnichovské dohody – z pohledu práva mezinárodního a československého.

Kontinuita československé státnosti.

Plzeň 18. srpna 2013

JUDr. Vilém Krnóll, Ph.D.